Súd:	Mestský súd Košice
Spisová značka:	19C/2/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7125200535
Dátum vydania rozhodnutia:	16. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Dominika Polivková
ECLI:	ECLI:SK:MSKE:2025:7125200535.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

A. B. C. sudkyňou D. E. F. v spore žalobkyne: G. H. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., právne zast.: D. H. J., advokátkou so sídlom C. XX, XXX XX C., proti žalovanému: B. K., v ktorej mene koná: L. F. B., so sídlom M. X, XXX XX I., v konaní o zaplatenie náhrady škody vo výške 4 068,50 Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 3 800,- Eur s prísl., takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni škodu vo výške 1 656,06 Eur a zaplatiť nemajetkovú ujmu vo výške 3 800,- Eur, to všetko do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti náhrady škody žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému proti žalobkyni p r i z n á v a v časti nároku na náhradu škody nárok na náhradu trov konania v rozsahu 18,60%.

IV. Žalobkyni proti žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania z priznanej sumy nemajetkovej ujmy v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 6.10.2017 domáhala, aby súd uložil žalovanej, SR zastúpenej A. B. B. a L. F. B. spoločne a nerozdielne zaplatiť jej sumu vo výške 8 386,78 Eur, na účet jej právnej zástupkyne a zaplatiť jej trovy konania.

2. Predmetné konanie bolo vedené pod sp. zn. XXX/XX/XXXX.

3. Svoju žalobu odôvodnila tým, že jej vznikla škoda z dôvodu trov konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní, ako aj v súdnom konaní pred N. B. C. G. pod č. XX/XX/XXXX a v konaní vedenom na N. B. C. G. pod č. XXXX/X/XXXX a nemajetková ujma, pričom trestné konanie bolo proti nej vedené pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia, prečin podľa § 349 TZ, pričom v predmetnom trestnom konaní argumentovala tým, že neexistovalo právoplatné rozhodnutie súdu v občianskoprávnom konaní, nakoľko toto rozhodnutie nebolo riadne doručované a napriek tomu N. C. G. vyznačil na rozhodnutí právoplatnosť, pričom toto rozhodnutie bolo podkladom vedenia trestného konania voči nej. Nakoľko rozhodnutie v občianskoprávnom konaní vedenom pod sp. zn. XXXX/X/XXXX nebolo doručené jej právnej zástupkyni, nemohla voči nemu podať odvolanie a napriek tomu súd na tomto rozhodnutí vyznačil právoplatnosť, pričom žalobkyňa opakovane žiadala N. C. G. o doručenie rozhodnutia, ako aj o opravu vyznačenej doložky právoplatnosti, avšak bezúspešne. Následne z dôvodu zmeny miestnej príslušnosti bolo konanie postúpené na N. C. G. pod č. konania XXXX/X/XXXX, ktorý jej žiadosti vyhovel, doručil jej právnej zástupkyni rozhodnutia s poznámkou, že ešte nenadobudli právoplatnosť, pričom toto potvrdenie bolo v trestnom konaní predložené, avšak súd a prokurátor odmietli toto akceptovať, nakoľko

bolo vyhotovené len vyšším súdnym úradníkom a v trestnom konaní pokračovali ďalej. Žalobkyňa sa až rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, sp. zn. XXXX/XXX/XXXX domohla opravy, kedy Najvyšší súd SR sa vysporiadal s otázkou právoplatnosti rozhodnutia N. C. G. a uviedol, že toto nie je právoplatné ku dňu X.XX.XXXX, ale z dôvodu jeho nedoručenia právnej zástupkyni žalobkyne sa stalo právoplatným až dňa XX.X.XXXX (NS SR zrejme chybou uviedol dátum 12.9.2012, nakoľko v potvrdení bol dátum 13.9.2012). Až na základe predmetného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR prokurátor v trestnom konaní odstúpil od obžaloby a N. B. C. G. v konaní vedenom pod sp. zn. XX/XX/XXXX žalobkyňu dňa 21.10.2014 oslobodil spod obžaloby. Žalobkyni teda v konaniach vedených pod sp. zn. XXXX/X/XXXX a ČVS:N./X-XXX-XX-XXXX vznikli náklady spojené so zaplatením trov právneho zastúpenia, ktoré by jej neboli vznikli, pokiaľ by N. C. G. postupoval v súlade so zákonom, a rovnako ani OČTK nevyhoveli v trestnom konaní žalobkyni, aby pripojili spis č. XXXX/X/XXXX, z ktorého by bolo zrejmé, že predmetné rozhodnutie nie je právoplatné, a teda nie sú splnené podmienky pre vedenie trestného stíhania. Žalobkyňa ďalej uviedla, že je zamestnankyňa O. K. B., E. P. C., pričom bola počas vedenia týchto konaní voči jej osobe nedôvodne vystavená neprimeranej psychickej záťaži, nakoľko bola preverovaná z dôvodu F. B. M. F. F. B. P. Q. R. a ako matka B. B. N. A. E. I. F. S. B. T. F. F. Q., H. Q. E.. Žalobkyňa zároveň uviedla, že jej nárok bol predbežne prerokovaný na dotknutých orgánoch, ktoré jej odpovedali, žalovaný v 1. rade listom zo dňa 21.4.2016 a žalovaný v 2. rade listom zo dňa 24.11.2015. K podanej žalobe pripojila žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v zmysle zák. 514/2003 Z. z., Oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 21.4.2016 od A. B. B., odpoveď L. F. B. zo dňa 24.11.2015 a vyčíslenie trov právneho zastupovania.

4. K podanej žalobe sa vyjadrila SR prostredníctvom A. B. B. podaním zo dňa 1.12.2017 (na čl. 20 – 24 pôvodného spisu XXX/XX/XXXX), v ktorom uviedla, že žalovaná SR nemôže vystupovať na strane žalovaného viackrát, a teda nemôže byť zaviazaná vo forme solidárneho dlžníctva. Zároveň uviedla, že ňou uplatnený nárok nie je konkretizovaný, ani preukázaný, preto ho považujú za nedôvodný v celom rozsahu, pričom s ohľadom na nastolenú pasívnu vecnú legitimáciu bolo podľa ich názoru potrebné rozčleniť uplatnený nárok voči jednotlivým orgánom verejnej moci, ktoré majú za štát konať a definovať rozsah miery zodpovednosti tak A. B. B., ako aj L. F. B..

5. K podanej žalobe sa vyjadrila SR prostredníctvom L. F. B. podaním zo dňa 4.12.2017 (na čl. 30 – 32 pôvodného spisu XXX/XX/XXXX). V podanom vyjadrení poukázala na to, že žalobkyňa nepreukázala existenciu nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci, nepreukázala žiadny nesprávny úradný postup prokuratúry SR, ktorý by bol konštatovaný na to oprávneným orgánom, resp. na nezákonný zásah orgánov prokuratúry do práv a právom chránených záujmov, celý postup príslušných orgánov prokuratúry, ako aj jednotlivých prokurátorov bol v súlade s platnou právnou úpravou procesných postupov OČTK upravených zákonom č. 301/2005 Z. z. Ďalej uviedla, že o nesprávny úradný postup nemôže ísť v konaní, ktoré je zavŕšené vydaním rozhodnutia vo veci samej, tam prichádza do úvahy len náhrada škody titulom nezákonného rozhodnutia, pričom žalobkyňa nepreukázala existenciu nezákonného rozhodnutia. Žalobkyňa v konaní nešpecifikuje, čo tvorí ňou uplatnený nárok, či ide o náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy. K trestnému konaniu, ktoré sa viedlo voči žalobkyni uviedla, že toto bolo začaté uznesením vyšetrovateľa N. K. F. C., odbor D. F. sp. zn.: ČVS:N./X-XXX-XX-XXXX z 26.2.2010 o vznesení obvinenia, pričom podkladom bolo uznesenie N. C. G. č. XXXX/X/XXXX zo dňa 27.4.2009, ktorým jej bola ako A. uložená pokuta za nerešpektovanie rozhodnutia N. B. N. B. A., pričom toto rozhodnutia nadobudlo právoplatnosť dňa 4.12.2009 a následne bola dňa 15.12.2010 podaná na žalobkyňu obžaloba. Ďalej uviedli, že ťažiskovým problémom bol dátum právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty, ktorý bol ustálený aj C. B. C. na dňa 4.12.2009, pričom toto rozhodnutia C. B. B. sp. zn. XXXX/XXX/XXXX zo dňa 30.8.2013 bolo napadnuté dovolaním, ktoré Najvyšší súd SR odmietol uznesením pod sp. zn. XXXX/XXX/XXXX zo dňa 29.4.2014, pričom v odôvodnení ustálil právoplatnosť uloženia pokuty na deň 12.9.2012, a po tomto dni protiprávny stav netrval, preto neostávalo nič iné, len žalobkyňu oslobodiť spod obžaloby. L. F. uviedla, že celé trestné stíhanie v prípravnom konaní bolo vedené v súlade so zákonom, keďže obžaloba bola podaná dňa 15.12.2010 a správny dátum právoplatnosti uloženia pokuty ustálil Najvyšší súd SR až vo svojom uznesení zo dňa 29.4.2014, pričom dovolanie voči uloženiu pokuty odmietol, preto uloženie pokuty bolo podľa jej názoru dôvodné a OČTK a súd nie sú oprávnené svojvoľne si vykladať dátum právoplatnosti rozhodnutí vydaných iným súdom vo veciach P. B. B. E., nakoľko by to bolo v rozpore s ust. § 7 ods. 1 a 2 TP. L. F. uviedla, že nemôže byť ani objektívne zodpovedná za škodu, ktorá vznikla pochybením civilného súdu v inom konaní, keďže trestné konanie bolo následkom rozhodnutia iného orgánu, nie jeho príčinou. Zároveň uviedla, že nie je možné, aby SR bola žalovaná viackrát v zastúpení rôznymi

orgánmi, ale v žalobe musí byť konkretizovaný jeden štátny orgán, ktorý SR zastupuje, pričom poukázala na uznesenie U. B. B., sp. zn.: XXXX/XXX/XXXX a § 4 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.

6. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 23.4.2018 (na čl. 44 – 45 pôvodného spisu XXX/XX/XXXX) žalobkyňa uviedla, že nárok uplatnený v tomto konaní si uplatňuje titulom nesprávneho úradného postupu, ktorého sa mal dopustiť N. B. C. G. tým, že nedoručil svoje rozhodnutie č. XXXX/X/XXXX zákonným spôsobom, aj právnej zástupkyni žalobkyne, a to napriek viacerým žiadostiam o doručenie a vyznačil na tomto svojom rozhodnutí právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 4.12.2009, hoci ako to potvrdil aj U. B. B., právoplatnosť nadobudlo až dňa 13.9.2012, t. j. po troch rokoch. V dôsledku nesprávne vyznačenej právoplatnosti viedli OČTK voči žalobkyni trestné konanie, pričom po dobu trestného stíhania sa jej T. opakovane dopytoval N. B. C. G. na stav predmetného trestného konania z dôvodu A. B. M. F. B. V.. Zároveň uviedla, že P. B. E. B. N. bola opakovane zmenená rozsudkom N. B. C. G. pod sp. zn.: XXX/XXX/XXXX zo dňa 9.12.2010, ktoré nahradilo Uznesenie N. C. G., ktoré bolo podkladom vedenia trestného stíhania a následne aj dňa 15.12.2010 Uznesením Krajského súdu Košice č. XXXX/XXX/XXXX. Čo sa týka uplatneného nároku, žalobkyňa uviedla, že nárok pozostáva z vecnej škody, ktorá jej vznikla v súvislosti s pochybením nesprávneho vyznačenia právoplatnosti na rozhodnutiach N. B. C. G. č. XXXX/X/XXXX, pričom tým, že rozhodnutia boli doručené jej právnej zástupkyni až dňa 13.9.2012 bola vylúčená z úkonov jej patriacich, podať odvolanie, a teda najprv sa cez mimoriadne opravné prostriedky musela domáhať zhojenia vady vyznačenia právoplatnosti, docielila doručenie týchto rozhodnutí právnej zástupkyni a posun dátumu právoplatnosti, z dôvodu ktorého ju potom súd oslobodil spod obžaloby, kde v danom čase už existovali rozhodnutia civilných súdov, ktoré W. B. C. A. odlišne, a to spôsobom v záujme A.. Žalobkyňa si teda uplatnila titulom skutočnej škody náklady na právne zastupovanie v konaní pod sp. zn.: XXXX/X/XXXX v sume 518,28 Eur, za zastupovanie pre účely doručenia rozhodnutí svojej právnej zástupkyni a opravou dátumu právoplatnosti, trovy právneho zastúpenia z titulu zastupovania v trestnom konaní vo výške 4 068,50 Eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3 800,- Eur, nakoľko z dôvodu chybného postupu N. C. G. sa viedlo proti žalobkyni trestné stíhanie, čím bolo poškodené jej dobré meno a hrozilo jej F. T. T., ohrozenie jej sociálneho postavenia, ako aj D. A. E., N. C. B. N. B., nakoľko by ostala bez príjmu, celá situácia v zamestnaní bola pre ňu traumatizujúca, čo v spojení s náročnou B. N. E. B. F. H. H. H. B. vyvolalo neprimeranú psychickú záťaž, v zamestnaní bola poškodená jej J., nakoľko celá situácia vyvolávala v očiach jej kolegov F. H. M.. Dlhodobý stres vyvolaný niekoľkoročným trestným stíhaním spojený s reálnou hrozbou F. T. T. viedol k tomu, že sa utiahla do seba a vyhýbala sa kolegom, pričom celková situácia viedla aj k zhoršeniu zdravotného stavu jej rodičov, u ktorých B. E. I.. Žalobu upravila tak, že žalovanou je Slovenská republika v zastúpení A. B. B. a L. F. B.. K označeniu orgánu, ktorý spôsobil škodu, uviedla, že je to jednak N. B. C. G., ktorý nesprávne vyznačil právoplatnosť a vykonateľnosť svojich rozhodnutí a N. – N. F. C., P. D. H. C. F., N. D. F., N. F. C. G., ktorá zamietla sťažnosť žalobkyne o voči vzneseniu obvinenia, a tým, že neakceptovali návrhy žalobkyne na pripojenie spisu č. XXXX/X/XXXX, z ktorého by vyplynula skutočnosť o správnom dátume právoplatnosti, a teda podmienok pre začatie trestného stíhania.

7. K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadrilo A. B. B. podaním doručeným súdu dňa 25.6.2018 (na čl. 50 – 54 pôvodného spisu XXX/XX/XXXX), ktoré uviedlo, že žalobkyňa v podaní označuje ako právny titul vzniku škody nesprávny úradný postup N. B. C. G. pri vyznačovaní právoplatnosti a vykonateľnosti, avšak v skutkovom opise uvádza aj ďalší titul, a to vedenie trestného stíhania, ktoré môže byť samostatným titulom nároku na náhradu škody, avšak tento tak neoznačuje, hoci v závere svojho podania za orgány verejnej moci, ktoré škodu spôsobili uvádza okrem N. B. C. G. aj N. a zároveň za zástupcu SR ako žalovaného uvádza aj L. F. B.. Uviedlo, že ani úprava vykonaná žalobkyňou vo vzťahu k žalovanému orgánu nie je správna, nakoľko nie je zrejmé, ktorý z orgánov zastupujúcich štát má za žalovanú plniť a v akom rozsahu. Uviedla, že A. B. B. má za štát konať len v rozsahu, v akom je titulom škody nesprávny úradný postup N. B. C. G., nie však v rozsahu, v akom je právnym titulom škody trestné stíhanie, teda údajne nezákonné rozhodnutie v podobe uznesenia o vznesení obvinenia. Ku škode z titulu náhrady trov v konaní vedenom pod č. XXXX/X/XXXX vo výške 518,28 Eur uviedla, že si vo vzťahu k tomuto nároku žalobkyňa nesplnila povinnosť tvrdenia, aké položky túto sumu tvoria, za aké úkony a ani dôkaznú povinnosť, preukázať, že skutočne tieto trovy uhradila, a teda jej škoda vznikla. Ku škode vo výške 4 068,50 Eur z titulu trov právneho zastúpenia v trestnom konaní uviedla, že jednak je titulom tejto škody trestné stíhanie a nie nesprávny úradný postup súdu, že nie je preukázaná príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom a že si ani vo vzťahu k tejto položke nároku na náhradu škody nesplnila tak povinnosť tvrdenia, ako ani dôkaznú povinnosť, že skutočne tieto trovy uhradila, a teda, že jej škoda vznikla. K nároku na náhradu nemajetkovej ujmy uviedlo, že tento nárok žalobkyňa odvodzuje

od vedeného trestného stíhania, preto nie je orgánom, ktorý má za tento nárok zodpovedať, a zároveň, že tento svoj nárok nepreukázala. V závere uviedlo, že žiadajú ustáliť rozsah zodpovednosti štátu v zastúpení A. B. B. a L. F., z dôvodu nepreukázania nároku žiadajú žalobu zamietnuť a uplatňujú si nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom ak by súd dospel k záveru, že nárok je dôvodný, aby súd určil na plnenie lehotu 30 dní.

8. K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadrila SR aj prostredníctvom L. F. B. vyjadrením doručeným súdu dňa 26.6.2018 (na čl. 60 pôvodného spisu XXX/XX/XXXX), ktorá uviedla, že zotrváva na svojej doterajšej argumentácii, že žalovaná má byť Slovenská republika zastúpená A. B. B., nakoľko N. aj prokurátor sú viazané rozhodnutím súdu, a teda aj doložkou právoplatnosti vyznačenou civilným súdom na svojom rozhodnutí.

9. Žalobkyňa sa k veci vyjadrila podaním doručeným dňa 9.11.2020 (na čl. 81 – 83 pôvodného spisu XXX/XX/XXXX), v ktorom uviedla, že hlavným pochybením bol nesprávny úradný postup N. B. C. G., ktorý nedoručil svoje rozhodnutia v rámci výkonu rozhodnutia právnej zástupkyni žalobkyne, napriek tomu, že mala v spise založenú plnú moc a následne nesprávne vyznačil doložku právoplatnosti, čím vytvoril priestor pre začatie trestného stíhania, teda N. vzniesli žalobkyni obvinenie napriek tomu, že neexistovali právoplatné rozhodnutia súdu a nakoniec pochybil prokurátor, ktorý podal obžalobu na žalobkyňu a následne aj súd, ktorý vo veci podanej obžaloby konal. Až na základe rozhodnutia U. B. B., ktorý potvrdil žalobkyňou tvrdené, že neexistujú právoplatné rozhodnutia súdu v rámci súdneho výkonu rozhodnutia došlo k späťvzatiu obžaloby a trestný súd žalobkyňu spod obžaloby oslobodil. V danej veci teda podľa žalobkyne sa viaže uplatnený nárok k nesprávnemu úradnému postupu N. B. C. G., ktorý spôsobil primárne vznik nezákonného stavu, ktorý pretrval a premietol sa do nezákonného trestného stíhania. Primárnym pôvodcom nezákonného stavu bol N. B. C. G., avšak podľa názoru žalobkyne aj následne N. H. F. a N. C. G., ktorí nerešpektovali nezákonnosť postupu N. B. C. G., preto upravila žalobný petit vo vzťahu k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3 800,- Eur tak, že tento nárok je povinná žalobkyni nahradiť Slovenská republika v zastúpení A. B. B. eventuálne L. F. B..

10. Slovenská republika zastúpená A. B. B. sa vyjadrila k vyčíslenému nároku na náhradu škody vyjadrením doručeným súdu dňa 14.11.2021 (na čl. 140 – 144 pôvodného spisu XXX/XX/XXXX) tak, že žalobkyňa nepreukázala vznik škody dôkazom o tom, že skutočne z jej strany došlo k úhrade trov právneho zastúpenia, ktorých náhrady sa ako škody v tomto konaní domáha. Čo sa týka trov právneho zastúpenia v trestnom konaní, tam považujú za odôvodnené trovy vo výške 1 381,58 Eur, a vo vzťahu k trovám v civilnom konaní trovy vo výške 168,96 Eur, avšak to len za predpokladu, že bude ustálená zodpovednosť a preukázaná reálna úhrada týchto trov.

11. Súd uznesením zo dňa 27.1.2022 rozhodol, že vo veci bude ako so zástupcom Slovenskej republiky ako žalovanej konať s A. B. B..

12. Dňa 8.12.2022 žalobkyňa doručila súdu doklady o úhradách trov právneho zastúpenia svojej právnej zástupkyni ((na čl. 216 – 219 pôvodného spisu XXX/XX/XXXX).

13. Napriek tomu, že žalobkyňa v konaní avizovala doplnenie podkladov o úkonoch právnej služby na základe urgencie súdu zo dňa 19.12.2022 vyjadrením zo dňa 5.1.2023, pričom žalobkyňa, ako aj jej právna zástupkyňa boli za týmto účelom nahliadnuť do súdneho spisu dňa 26.1.2023, k doplneniu dôkazu – dokladu o vykonaných poradách, ktoré sú uplatnené v konaní z ich strany došlo až dňa 23.6.2023.

14. Konajúci súd vo veci rozhodol rozsudkom dňa 27.07.2023 (na čl. 279 – 302 pôvodného spisu XXX/XX/XXXX), a to tak, že žalovanému v zastúpení A. B. B. uložil zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 1 937,35 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

15. Žalovaný podal dňa 18.08.2023 odvolanie proti vydanému rozsudku, vrátane uznesenia zo dňa 27.01.2022 (na čl. 307 – 312 pôvodného spisu XXX/XX/XXXX), v ktorom uviedol, že súd prvej inštancie si skutkový základ ohľadne právneho titulu uplatneného nároku a v nadväznosti na to aj celý mechanizmus vzniku škody, ako aj vzťah príčinnej súvislosti nesprávne ustálil, v nadväznosti na čo nesprávne uplatnil tak zákonnú úpravu právnych titulov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nadväzujúcu súdnu prax styk kajúcu sa príčinnej súvislosti, ale najmä samotný procesný úkon

žalobkyne a procesnú obranu žalovanej, súd prijal skutkové závery rozporné so skutočnosťami zistenými z vykonaného dokazovania a v nadväznosti na to tieto aj nesprávne právne posúdil. Podľa žalovaného zo žalobkyňou uvedeného skutkového odôvodnenia žaloby, ako aj následne vykonaného dokazovania bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že žalobkyňa bola trestne stíhaná na základe uznesenia o vznesení obvinenia, na základe samostatného rozhodnutia vydaného z vôle orgánov činných v trestnom konaní, nie na základe samotnej skutočnosti, že N. B. C. G. nesprávne vyznačil doložku právoplatnosti rozhodnutia. Podľa názoru žalovaného je potrebné vyvodiť z právnej úpravy, že zastavenie trestného stíhania, resp. oslobodenie spod obžaloby majú v zmysle ust. § 6 rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť, ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, má pri splnení zákonných predpokladov podľa ustanovení zákona o zodpovednosti štátu za škodu právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia ako nezákonným rozhodnutím. Za situácie, že žalobkyňa bola trestne stíhaná, pričom jej trestné stíhanie bolo ukončené právoplatným oslobodením spod obžaloby je právna kvalifikácia titulu s ohľadom na uvedenú súdnu prax celkom nesporná, súd prvej inštancie však túto podľa žalovaného nerešpektoval a v spojení s nesprávnymi skutkovými závermi prijal nesprávny právny názor o tom, že jediným právnym titulom v prípade žalobkyne má byť nesprávny úradný postup N. B. C. G. v konaní vedenom pod sp. zn. XXXX/X/XXXX. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozhodovaciu prax ohľadne príčinnej súvislosti pri zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Podľa žalovaného súd nesprávne aplikoval ustanovenia zákona, nesprávne vyhodnotil skutkové odôvodnenie žaloby, modifikoval si právny základ žalobného nároku podľa vlastného názoru nereflektujúceho právnu úpravu zodpovednosti štátu za škodu a nerešpektoval ani judikatúru U. B. B. v otázke orgánu konajúceho v mene štátu v prípade nezákonného trestného stíhania, ktoré skončilo oslobodením žalobkyne spod obžaloby. Na tomto základe žalovaný v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti odôvodňoval skutočnosť, že Ministerstvo spravodlivosti nemohol v danom prípade vystupovať ako zástupca štátu v tomto konaní. Čo sa týka priznanej náhrady škody, podľa názoru žalovanej súd nesprávne ustálil, že žalobkyni vznikla škoda v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom N. B. C. G., táto škoda, aj keby bolo možné považovať ju za preukázanú, nebola v celom rozsahu škodou vzniknutou v priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom N. B. C. G.. S poukazom na ust. § 18 ods. 2 a 3 príslušného zákona žalovaný zdôraznil, že trovy obhajoby jednoznačne neboli žalobkyňou vynaložené v konaní N. B. C. G. vedenom pod sp. zn. XXXX/X/XXXX, rovnako to platí aj na trovy vynaložené v súvisiacom konaní vedenom justičnou pokladnicou, kde žalobkyňa na rozdiel od trestného konania vedeného na základe uznesenia o vznesení obvinenia ani potenciálne nedisponuje žiadnym právnym titulom. Podľa žalovaného teda súd rozhodol nesprávne a žalobkyni priznal náhradu trov právneho zastúpenia v konaní vedenom justičnou pokladnicou a tiež trov obhajoby v trestnom konaní vedenom na základe uznesenia o vznesení obvinenia, tieto trovy právneho zastúpenia žalobkyne jednoznačne nie sú škodou vzniknutou žalobkyni v priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom N. B. C. G., a preto ich náhradu žalobkyni nemožno priznať. Čo sa týka výšky náhrady škody, žalovaný poukázal na úkony, ktoré považuje za nedôvodné v civilnom konaní aj v trestnom konaní. Čo sa týka preukázania vzniku škody zo strany žalobkyne, žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa bola od počiatku konania vo vzťahu k preukazovaniu vzniku škody pomerne laxná, procesný útok formulovala operatívne v priebehu konania až na námietky žalovanej a výzvy súdu, dôkazné prostriedky predkladala so značnými časovými odstupmi, aj keď sa jednalo o dôkazné prostriedky, ktoré mohli a mali byť predložené aj s ohľadom na zásadu hospodárnosti konania už spoločne so žalobou. Žalobkyňa predložila do súdneho spisu kópie príjmových pokladničných dokladov, z ktorých majú vyplývať úhrady, uvedené zhrnutie v rozsudku ohľadne týchto úhrad je však vnútorne rozporné s tým, čo je uvedené na inom mieste rozsudku, poukazujúc pritom na zostatky a úhrady v rozdielnych výškach, než ako vyplývajú z predložených príjmových pokladničných dokladov.

16. Proti rozsudku podala odvolanie aj žalobkyňa (na čl. 315 – 317 pôvodného spisu XXX/XX/XXXX), v ktorom namietala, že súd nesprávne postupoval, pokiaľ vykonal pojednávanie, na ktorom vyniesol rozsudok bez jej účasti, čím jej mal odňať právo konať pred súdom a porušil tak jej ústavou garantované právo na spravodlivé súdne konanie. Uviedla, že pokiaľ sa jedná o podania žalobkyne, ktoré boli doručované súdu - urgencie z dôvodu nedoručenia písomností a rozhodnutí o pokute v rámci súdneho výkonu rozhodnutia, všetky uplatnené právne úkony vychádzajú z dokladov, ktoré má žalobkyňa k dispozícii a pokiaľ by bola prítomná na pojednávaní, tak pokiaľ sa nenachádzajú v súdnych spisoch bola by ich predložila súdu. Čo sa týka nepriznaného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, žalobkyňa má za to, že nárok na túto náhradu jej vznikol, poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu SR, podľa ktorého nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za vedenie trestného stíhania, ktoré sa právoplatne

skončilo inak než odsúdením zakladá nárok na satisfakciu, nemajetkovú ujmu vyjadrenú v peniazoch. V danom prípade podľa názoru žalobkyne nie je možné spochybniť, že žalobkyňa bola dlhodobo vystavené vnútornému stresu z trestného stíhania, žalobkyňa si neuplatnila neprimerane vysokú náhradu v porovnaní s inými, súdmi priznávanými náhradami.

17. O podaných odvolaniach rozhodol odvolací súd uznesením dňa 18.12.2023 (na čl. 336 – 349 pôvodného spisu XXX/XX/XXXX), a to tak, že zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj uznesenie vydané súdom prvej inštancie dňa 27.01.2022 a vrátil súdu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v prejednávanej veci žalobkyňa označila tituly, na základe ktorých si uplatňuje nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy tak, že týmto titulom je nesprávny úradný postup N. B. C. G. pri doručovaní a následnom vyznačovaní právoplatnosti a vykonateľnosti svojich rozhodnutí a nesprávny úradný postup N. F. C., Úrad justičnej a kriminálnej polície, odbor justičnej polície v konaní N./X-XXX-XX-XXXX a N. F. C. X, ktorá zamietla sťažnosť žalobkyne voči vznešenému obvineniu. Ďalej uviedol, že existencia nesprávneho úradného postupu N. B. C. G. v spore nebola spochybnená a bola vyslovená uznesením U. B. B. zo dňa 29.04.2014, v ktorom dovolací súd konštatoval, že došlo zo strany súdu prvej inštancie k procesným pochybeniam, ktoré spočívali v nesprávnom doručovaní rozhodnutí, ale tieto pochybenia boli konvalidované doručením sporných rozhodnutí právnej zástupkyni povinnej dňa 12.09.2012. Zároveň uviedol, že žalobkyňou označený nesprávny úradný postup N. nenapĺňa kritériá nesprávneho úradného postupu definovaného ustálenou súdnou praxou, nakoľko žalobkyňou skutkové vymedzenie nesprávneho úradného postupu našlo svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, ktorým bol rozsudok N. B. C. G. zo dňa 21.10.2014 vydaný pod sp. zn. XX/XX/XXXX, ktorým bola žalobkyňa v pozícii obžalovanej oslobodená, pretože prokurátor ustúpil od obžaloby v plnom rozsahu. Podľa názoru odvolacieho súdu, vychádzajúc z ustálenej rozhodovacej praxe vyšších súdnych autorít, nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Odvolací súd preto uviedol, že na základe tohto záväzného právneho názoru bude v ďalšom konaní úlohou súdu prvej inštancie opätovne preskúmať, či sú splnené podmienky zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom, vrátane príčinnej súvislosti, vysporiada sa aj s námietkami vznesenými žalovaným v odvolaní týkajúcimi sa príčinnej súvislosti a výšky škody a opätovne rozhodne aj o žalobkyňou uplatnenej nemajetkovej ujme vo vzťahu k nesprávnemu úradnému postupu, resp. nezákonnému rozhodnutiu. K zrušeniu uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 27.01.2022 odvolací súd uviedol, že toto uznesenie zrušil vzhľadom na nesprávne ustálenie právneho titulu uplatneného nároku, čím je ustálenie orgán, ktorý koná v mene štátu predčasné, avšak odvolací súd netvrdil, že je nesprávne. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní zároveň bude posúdiť, ktorý orgán je oprávnený konať v mene štátu a následne s ním bude súd prvej inštancie v spore konať.

18. V ďalšom konaní sa súd vysporiadal s otázkou orgánu, ktorý je oprávnený konať v mene štátu a dospel k záveru, že v predmetnom konaní sú uplatnené dva samostatné a oddeliteľné nároky, pričom vo vzťahu ku každému z týchto nárokov má štát v konaní zastupovať iný, podľa zákona jednoznačne určiteľný orgán verejnej moci.

19. Na základe uvedeného konajúci súd dňa 18.11.2024 uznesením rozhodol, že nárok na náhradu škody vo výške 4 068,50 Eur spolu s nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3 800,- Eur, ktorý bol skutkovo žalobkyňou odôvodňovaný vedením trestného stíhania proti jej osobe vylúčil na samostatné konanie, v ktorom žalovaného v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z. z. zastupuje L. F. B.. Zvyšný nárok na náhradu škody vo výške 518,28 Eur ostal predmetom pôvodného konania vedeného pod sp. zn. XXX/XX/XXXX, v ktorom ako zástupca štátu vystupuje A. B. B. podľa ust. § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 514/2003 Z. z.

20. Predmetné konanie sa vylúčilo a vedie pod touto spisovou značkou.

21. Podaním doručeným súdu dňa 16.04.2025 žalovaný uviedol, že opätovne s prihliadnutím na všetky svoje doterajšie vyjadrenia zdôrazňuje, že vzhľadom na pochybenie spočívajúce v nesprávnom vyznačení doložky právoplatnosti civilným súdom v civilnom konaní Slovenskú republiku by v tomto konaní malo zastupovať A. B. B.. S poukazom na uznesenie Veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 07.10.2020 vydaného pod sp. zn. XXXXX/X/XXXX sa hovorí iba o súde, ktorý má oprávnenie posúdiť správnosť súdom vyhotovenej doložky právoplatnosti a nie o iných orgánov verejnej moci, medzi ktorých patrí aj prokuratúra. Žalovaný zároveň uviedol úkony, za ktoré podľa jeho

názoru nie je možné žalobkyni priznať nárok na náhradu škody. Žalovaný ďalej uviedol, že dôkaz o úkonoch právnej služby - poradách za obdobie rokov 2011 – 2014 predložila žalobkyňa napriek viacerým výzvam súdu a iným príležitostiam oneskorene, vzhľadom na to ich žalovaný považuje za účelové a nedôveryhodné. Ďalej uviedol, že zo žalobkyňou predložených príjmových lístkov nie je možné posúdiť, za aké konkrétne úkony právnej služby mala žalobkyňa vynaložiť peňažné prostriedky, nie je možné ustáliť základ vzniku týchto trov a účelnosť, žalovaný rozporuje aj tú skutočnosť, že žalobkyňa skutočne vynaložila predmetné peňažné prostriedky na svoje právne zastupovanie, nakoľko nie je zrejmý rozsah úkonov právnej služby, za ktoré mali byť predmetné trovy konania uhradené. Žalovaný ďalej poukázal na rozhodnutia najvyšších súdnych autorít ohľadne výšky odmeny, ktorú je možné považovať za výdavky spojené so zastupovaním v trestnom konaní a zároveň poukázal na žalobkyňou nevysvetlené rozpory ohľadne dôkazov o úhradách odmien za zastupovanie v trestnom konaní.

22. Žalobkyňa v podaní doručenom súdu dňa 15.04.2025 uviedla k rozporom medzi listinami týkajúcimi sa úhrady odmeny za zastupovanie v trestnom konaní, že faktúra na čl. 208 obsahuje uvedenie informácie o zaplatení zálohy vo výške 4 200,- Eur a faktúra na čl. 219 o zaplatení zálohy vo výške 4 160,- Eur, pričom z toho vychádza aj rôzny zostatok na úhradu, faktúra na čl. 208 obsahuje z dôvodu chyby v písaní nesprávnu sumu zaplatených záloh, pričom vo vzťahu k faktúre na čl. 219 poukazuje na podanie zo dňa 08.12.2022, v ktorom je zdokladovaná suma zaplatených záloh vo výške 4 160,- Eur, pričom zostatok vo výške 426,78 eur je zdokladovaný príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 22.10.2014 na čl. 218. Suma zaplatených záloh vo výške 4 160,- Eur spolu s uhradeným zostatkom vo výške 426,78 Eur dňa 22.10.2014 po matematickom spočítaní dáva výslednú sumu 4 586,78 Eur, ktorá suma korešponduje s podaním žalobkyne zo dňa 23.04.2018.

23. Konajúci súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením sa s obsahom spisu, ako aj pôvodného spisu vedeného pod sp. zn. XXX/XX/XXXX a jednotlivými listinami predloženými stranami sporu, ako aj ich písomnými a ústnymi vyjadreniami a relevantnými rozhodnutiami z pripojeného trestného spisu bývalého N. B. C. G., sp. zn. XX/XX/XXXX a rešpektujúc záväzný právny názor odvolacieho súdu zistil nasledovný skutkový stav.

24. Z uznesenia N. F. C., P. D. H. C. F., N. D. F. C., sp. zn. ČVS: N./X-XXX-XX-XXXX zo dňa 26.2.2010 vyplýva, že žalobkyni bolo vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 TP pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 TZ.

25. Dňa 30.3.2010 podala proti tomuto uzneseniu žalobkyňa sťažnosť, o ktorej rozhodla N. F. C. G., v konaní pod č. X F. XXXX/XX-XX uznesením dňa 6.4.2010 tak, že sťažnosť žalobkyne bola zamietnutá, nakoľko nie je dôvodná.

26. Z rozsudku N. B. C. G. sp. zn. XX/XX/XXXX zo dňa 21.10.2014 vyplýva, že žalobkyňa bola spod obžaloby prokurátora N. F. C. G. oslobodená podľa § 285 písm. f) TP, pretože prokurátor na HP ustúpil od obžaloby podľa § 239 ods. 2 TP. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.10.2014.

27. Zo žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. (na čl. 7 – 8 pôvodného spisu sp. zn. XXX/XX/XXXX) súd zistil, že žalobkyňa požiadala A. B. B. a L. F. B. o prerokovanie jej nároku na náhradu škody vo výške 4 586,78 Eur, pozostávajúcu (s relevanciou pre toto konanie) z nároku na náhradu škody vo výške trov právneho zastúpenia v trestnom konaní vo výške 4 068,50 Eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3 800,- Eur.

28. Z vyjadrenia L. F. B. zo dňa 24.11.2015 (na čl. 10 pôvodného spisu sp. zn. XXX/XX/XXXX) súd zistil, že táto žalobkyni uviedla, že nie je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla pochybením civilného súdu v inom konaní, keďže trestné konanie bolo len následkom rozhodnutia iného orgánu, nie jeho príčinou, preto žiadosť odmieta ako zaslanú nepríslušnému orgánu.

29. Z Faktúry odmeny a výdavkov za advokátske služby zo dňa 22.10.2014 spolu s prílohami (čl. 208 – 210 pôvodného spisu sp. zn. XXX/XX/XXXX) súd zistil, že za úkony v civilnom konaní si právna zástupkyňa žalobkyne vyúčtovala 518,28 Eur, za úkony právnej služby v trestnom konaní 4 068,50 Eur, pričom žalobkyňa uhradila na zálohách 4 200,- Eur a ostalo jej doplatiť 386,78 Eur. Z prílohy k faktúre

o úkonoch právnej služby v civilnom konaní vyplynulo, že žalobkyňa mala uhradiť dňa 9.6.2009 zálohu vo výške 100,- Eur, dňa 11.11.2009 zálohu vo výške 100,- Eur a dňa 18.1.2010 zálohu vo výške 100,- Eur.

30. Z Faktúry odmeny a výdavkov za advokátske služby zo dňa 22.10.2014 (čl. 219 pôvodného spisu sp. zn. XXX/XX/XXXX) súd zistil, že za úkony v civilnom konaní si právna zástupkyňa žalobkyne vyúčtovala 518,28 Eur, za úkony právnej služby v trestnom konaní 4 068,50 Eur, pričom žalobkyňa uhradila na zálohách 4 160,- Eur a ostalo jej doplatiť 426,78 Eur.

31. Z výpovede žalobkyne (pojednávanie dňa 27.10.2022, zápisnica na čl. 211 – 212 pôvodného spisu sp. zn. XXX/XX/XXXX) vyplynulo, že táto všetky okolnosti vnímala veľmi negatívne, trvalo to veľmi dlho, samozrejme museli byť informovaní aj členovia rodiny, aj keď sa snažila maloletého syna nezaťažovať, avšak všetko malo vplyv aj na jej správanie, bolo viditeľné, že nie je v pohode, čo malo vplyv aj na maloletého syna, aj na otca žalobkyne, ovplyvnilo to aj jej pracovný život, nakoľko je verejný činiteľ, zamestnanec O. K. B., od prvej chvíle bol jej zamestnávateľ informovaný o prebiehajúcom trestnom konaní a zvažoval jej pracovnú pozíciu, často a pravidelne sa na súde informoval o priebehu konania písomnými žiadosťami, aby vedel ako ďalej vo vzťahu k nej postupovať, žila v strese a neistote, aj postoj kolegov bol iný, došlo k zmene ich správania voči nej, menili sa ich vzťahy k nej k horšiemu, boli voči nej podozrievaví, ona sama mala vážne problémy s výkonom, pracuje ako kontrolór daní, napriek tomu ostala na rovnakej pracovnej pozícii. Z výpovede zároveň vyplynulo, že si žalobkyňa nepamätá ako hradila právnej zástupkyni odmenu za zastupovanie, avšak zrejme v hotovosti, postupne v priebehu osobných konzultácií.

32. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 11.11.2009 (čl. 217 pôvodného spisu sp. zn. XXX/XX/XXXX) súd zistil, že žalobkyňa uhradila právnej zástupkyni za zastupovanie v konaní sp. zn.: XXXX/X/XXXX zálohu vo výške 200,- Eur.

33. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 18.1.2010 (čl. 217 pôvodného spisu sp. zn. XXX/XX/XXXX) súd zistil, že žalobkyňa uhradila právnej zástupkyni za zastupovanie v konaní sp. zn.: XXXX/X/XXXX zálohu vo výške 60,- Eur.

34. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 25.3.2010 (čl. 217 pôvodného spisu sp. zn. XXX/XX/XXXX) súd zistil, že žalobkyňa uhradila právnej zástupkyni za zastupovanie v trestnom konaní zálohu vo výške 300,- Eur.

35. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 14.9.2010 (čl. 217 pôvodného spisu sp. zn. XXX/XX/XXXX) súd zistil, že žalobkyňa uhradila právnej zástupkyni za zastupovanie v trestnom konaní zálohu vo výške 500,- Eur.

36. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 17.2.2011 (čl. 217 pôvodného spisu sp. zn. XXX/XX/XXXX) súd zistil, že žalobkyňa uhradila právnej zástupkyni za zastupovanie v trestnom konaní zálohu vo výške 600,- Eur.

37. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 27.4.2011 (čl. 217 pôvodného spisu sp. zn. XXX/XX/XXXX) súd zistil, že žalobkyňa uhradila právnej zástupkyni za zastupovanie v trestnom konaní zálohu vo výške 500,- Eur.

38. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 7.6.2011 (čl. 219 pôvodného spisu sp. zn. XXX/XX/XXXX) súd zistil, že žalobkyňa uhradila právnej zástupkyni za zastupovanie v trestnom konaní zálohu vo výške 500,- Eur.

39. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 29.5.2012 (čl. 219 pôvodného spisu sp. zn. XXX/XX/XXXX) súd zistil, že žalobkyňa uhradila právnej zástupkyni za zastupovanie v trestnom konaní zálohu vo výške 500,- Eur.

40. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 13.2.2013 (čl. 219 pôvodného spisu sp. zn. XXX/XX/XXXX) súd zistil, že žalobkyňa uhradila právnej zástupkyni za zastupovanie v trestnom konaní zálohu vo výške 500,- Eur.

41. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 24.1.2014 (čl. 218 pôvodného spisu sp. zn. XXX/XX/XXXX) súd zistil, že žalobkyňa uhradila právnej zástupkyni za zastupovanie v trestnom konaní zálohu vo výške 500,- Eur.

42. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 22.10.2014 (čl. 218 pôvodného spisu sp. zn. XXX/XX/XXXX) súd zistil, že žalobkyňa uhradila právnej zástupkyni za zastupovanie doplatok k faktúre č. 23/14 vo výške 426,78 Eur.

43. Zo žiadosti o informácie o stave konania zo dňa 12.10.2011 (čl. 497 pripojeného trestného spisu) súd zistil, že E. K. B. ako zamestnávateľ žalobkyne preverovalo stav trestného stíhania voči žalobkyni ako štátnej zamestnankyni z dôvodu možného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.

44. Zo žiadosti o informácie o stave konania zo dňa 5.3.2012 (čl. 512 pripojeného trestného spisu) súd zistil, že O. K. B. ako zamestnávateľ žalobkyne preverovalo stav trestného stíhania voči žalobkyni ako štátnej zamestnankyni z dôvodu možného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.

45. Zo žiadosti o informácie o stave konania zo dňa 19.7.2012 (čl. 531 pripojeného trestného spisu) súd zistil, že O. K. B. ako zamestnávateľ žalobkyne preverovalo stav trestného stíhania voči žalobkyni ako štátnej zamestnankyni z dôvodu možného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.

46. Zo žiadosti o informácie o stave konania zo dňa 1.11.2012 (čl. 578 pripojeného trestného spisu) súd zistil, že O. K. B. ako zamestnávateľ žalobkyne preverovalo stav trestného stíhania voči žalobkyni ako štátnej zamestnankyni z dôvodu možného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.

47. Zo žiadosti o informácie o stave konania zo dňa 19.2.2013 (čl. 588 pripojeného trestného spisu) súd zistil, že O. K. B. ako zamestnávateľ žalobkyne preverovalo stav trestného stíhania voči žalobkyni ako štátnej zamestnankyni z dôvodu možného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.

48. Zo žiadosti o informácie o stave konania zo dňa 4.6.2013 (čl. 606a pripojeného trestného spisu) súd zistil, že O. K. B. ako zamestnávateľ žalobkyne preverovalo stav trestného stíhania voči žalobkyni ako štátnej zamestnankyni z dôvodu možného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.

49. Zo žiadosti o informácie o stave konania zo dňa 28.4.2014 (čl. 658 pripojeného trestného spisu) súd zistil, že O. K. B. ako zamestnávateľ žalobkyne preverovalo stav trestného stíhania voči žalobkyni ako štátnej zamestnankyni z dôvodu možného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.

50. Zistený skutkový stav súd posúdil podľa nasledovných právnych noriem.

51. Podľa ust. § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. účinného v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia platilo, že štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci (...) a) nezákonným rozhodnutím.

52. Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. e) zákona č. 514/2003 Z. z. účinného v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia platilo, že vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu L. F. B. K., ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

53. Podľa ust. § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia platilo, že právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

54. Podľa ust. § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia platilo, že ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

55. Podľa ust. § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia platilo, že právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

56. Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona č. 514/2003 Z. z. účinného v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia platilo, že nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

57. Podľa ust. § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona č. 514/2003 Z. z. účinného v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia platilo, že ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

58. Podľa ust. § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného v čase právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku platilo, že uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

59. Podľa ust. § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného v čase právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku platilo, že v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

60. Podľa ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného v čase právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku platilo, že výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na
a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

61. Podľa ust. § 17 ods. č zákona č. 514/2003 Z. z. účinného v čase právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku platilo, že výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

62. Podľa ust. § 6 zákona č. 215/2006 Z. z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi účinného v čase právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku platilo, že celková suma odškodnenia poskytnutá podľa tohto zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok minimálnej mzdy.

63. Podľa ust. § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného v čase právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku platilo, že náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

64. Podľa ust. § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného v čase právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku platilo, že súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom..

65. Podľa ust. § 12 ods. 3 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. platnej a účinnej od 1.6.2009 platí, že pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden

úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica a) neprevyšuje päť rokov, jedna dvanástina výpočtového základu, (...).

66. Podľa ust. § 1 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. platnej a účinnej od 1.6.2009 platí, že výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka (ďalej len „výpočtový základ“).

67. Podľa ust. § 1 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. platnej a účinnej od 1.7.2013 platí, že výpočtovým základom na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a konaní o priestupkoch je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o štyri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3.

68. Podľa ust. § 14 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. platnej a účinnej od 1.6.2009 platí, že odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:
a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu,
c) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,
d) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo za konanie pred súdom alebo iným orgánom, pri konaní o dohode o vine a treste, pri konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín,
g) návrh na predbežné opatrenie, ak dôjde k nemu pred začatím konania, odvolanie proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, mimoriadne dovolanie, sťažnosť proti rozhodnutiu o návrhu na obnovu konania, podnet na podanie sťažnosti pre porušenie zákona, (...).

69. Podľa ust. § 14 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. platnej a účinnej od 1.6.2010 platí, že odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:
a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom
b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,
c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo za konanie pred súdom alebo iným orgánom, pri konaní o dohode o vine a treste, pri konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín, ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
e) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, mimoriadne dovolanie, podnet na podanie sťažnosti pre porušenie zákona, (...).

70. Podľa ust. § 14 ods. 1 vyhláška č. 655/2004 Z. z. platnej a účinnej od 1.7.2013 platí, že odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:
a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,
c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo na konaní pred súdom alebo iným orgánom, na konaní o dohode o vine a treste, na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
d) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, (...).

71. Podľa ust. § 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. platnej a účinnej od 1.6.2010 platí, že odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:
b) zastupovanie alebo obhajoba na pojednávaní, pri ktorom sa iba vyhlásilo rozhodnutie, alebo zastupovanie a obhajoba na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednania veci.

72. Podľa ust. § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového

základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

73. Podľa ust. § 153 ods. 1 CSP platí, že strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

74. Podľa ust. § 153 ods. 2 CSP platí, že na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

75. Podľa ust. § 153 ods. 3 CSP platí, že ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

76. Podľa ust. § 391 ods. 2 CSP platí, že ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

77. Za nesporné v konaní súd považoval skutočnosti vyplývajúce z trestného konania vedeného bývalým N. B. C. G. pod sp. zn. XX/XX/XXXX a v tejto súvislosti to, že uznesením N. F. C., P. D. H. C. F., odbor justičnej polície Košice, sp. zn. ČVS: N./X-XXX-XX-XXXX zo dňa 26.2.2010 bolo žalobkyni vznesené obvinenie a rozsudkom N. B. C. G. sp. zn. XX/XX/XXXX zo dňa 21.10.2014, právoplatným a vykonateľným dňa 24.10.2014 bola žalobkyňa spod obžaloby prokurátora N. F. C. G. oslobodená podľa § 285 písm. f) TP.

78. Za nespornú v konaní súd ďalej považoval skutočnosť, že žalobkyňa žiadosťou zo dňa 15.10.2015 požiadala o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a v tejto súvislosti o zaplatenie sumy vo výške 4 586,78 Eur, pozostávajúcej aj z nároku na náhradu škody vo výške trov právneho zastúpenia v trestnom konaní vo výške 4 068,50 Eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 3 800,- Eur. Žiadosť bola podaná tak na A. B. B., ako aj na L. F. B.. Dôvody uvádzané žalobkyňou v žiadosti boli totožné s dôvodmi uvádzanými v žalobe, pričom nebolo sporné, že žalovaný žiadosti nevyhovel ani sčasti.

79. V konaní bola ďalej nesporné, že orgánom konajúcim za štát má byť vo vzťahu ku škode spôsobenej nezákonným rozhodnutím – nezákonným uznesením o vznesení obvinenia L. F. B..

80. Okrajovo k tejto skutočnosti súd uvádza, že vzhľadom na záväzný právny názor odvolacieho súdu, konštatujúci, že titulom, z ktorého si žalobkyňa uplatňuje nárok na náhradu škody vo výške trov právneho zastúpenia v trestnom konaní je nezákonné uznesenie o vznesení obvinenia, nemohol akceptovať námietky žalovaného ohľadne orgánu, ktorý má vo veci štát ako žalovaného zastupovať, nakoľko tieto vo vzťahu k posúdeniu právneho titulu nároku na náhradu škody ako nezákonnému rozhodnutiu – uzneseniu o vznesení obvinenia nemali relevanciu.

Aplikované právne normy

81. Súd pre účely rozhodnutia danej právnej veci vychádzal z aplikácie zákona č. 514/2003 Z. z. účinného v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia, nakoľko podľa názoru konajúceho súdu dochádza k vytvoreniu protiprávneho stavu v súvislosti s nezákonným trestným stíhaním momentom vydania uvedeného nezákonného uznesenia.

82. Čo sa týka peňažných nárokov uplatnených na podklade zodpovednosti štátu za spôsobenú škodu pri výkone verejnej moci, konajúci súd zastáva názor, že predpokladom pre vznik nároku žalobkyne ako poškodenej voči štátu je až zrušenie nezákonného rozhodnutia, resp. oslobodenie spod obžaloby. Pri rozhodovaní o finančných nárokoch uplatnených žalobkyňou v konaní vrátane uplatnenej nemajetkovej ujmy aplikoval teda konajúci súd zákon č. 514/2003 Z. z. účinný v čase právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku súdu, ako aj zákon č. 215/2006 Z. z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi, na ktorý odkazoval v danom čase zákon č. 514/2003 Z. z. v ustanovení § 17 ods. 4.

83. Súd teda pri posudzovaní nárokov žalobkyne vychádzal zo znenia týchto zákonov účinných ku dňu, kedy mohol byť nárok žalobkyňou uplatnený po prvýkrát, a týmto dňom je deň nasledujúci po právoplatnosti rozsudku, ktorým bola žalobkyňa oslobodená spod obžaloby.

84. K nezákonnému zásahu voči žalobkyni došlo vydaním uznesenia o vznesení obvinenia, avšak nárok žalobkyni voči štátu a zároveň právo zo zodpovednosti štátu vzniklo v deň nasledujúci po právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku, t. j. dňa XX.XX.XXXX, kedy svoje práva mohla žalobkyňa prvýkrát uplatniť, nakoľko bol splnený zákonný predpoklad – oslobodenie spod obžaloby.

Predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu

85. Zákon stanovuje predpoklady vzniku objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím tak, že nimi je existencia nezákonného rozhodnutia, ktoré je v rozpore s objektívnym právom, existencia škody, a to majetkovej alebo nemajetkovej, vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím.

86. Otázka zodpovednosti štátu za škodu v prípade zastavenia trestného stíhania alebo oslobodenia spod obžaloby bola opakovane riešená vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR, či Ústavného súdu SR (napr. aj v rozsudku sp. zn. XXXX XXX/XXXX z 30.03.2011, v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. XXXXX XX/XXXX, v rozhodnutiach Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. G.. P. XX/XXXX, G. P. XXX/XXXX, G.. P. XXX/XXXX), v ktorých bol prijatý záver, že v súlade s ustálenou súdnou praxou štát zodpovedá za škodu spôsobenú začatím (vedením) trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu. Ten proti komu bolo trestné stíhanie zastavené alebo ten kto bol oslobodený spod obžaloby má zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Zákon zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemôže zbaviť. Neposudzuje sa teda správnosť rozhodnutia jeho orgánu z hľadiska, či pri rozhodovaní porušil právnu povinnosť a škodu zavinil. Rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania. Náhrada škody zahŕňa aj náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá poškodenému vznikla v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie a v konaní, v ktorom bolo trestné stíhanie zastavené. I keď jedným zo základných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, treba mať na zreteli, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym, či nezákonným zásahom štátu bola odčinená.

87. Vychádzajúc z uvedenej ustálenej súdnej prax súd konštatuje, že štát bez ohľadu na dôvody a zavinenie zodpovedá za škodu spôsobenú uznesením o vznesení obvinenia, ak trestné konanie sa skončilo jeho zastavením alebo oslobodením spod obžaloby, pričom ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov podľa zákona č. 514/2003 Z. z. zásadne právo na náhradu škody, vrátane náhrady nemajetkovej ujmy. Ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom sa v konaní o náhrade škody nevyžaduje rozhodnutie o nezákonnosti trestného stíhania, ale postačuje právoplatné rozhodnutie o zastavení trestného stíhania alebo právoplatný oslobodzujúci rozsudok z dôvodov podľa § 285 písm. a), b) alebo c) Trestného poriadku.

88. Pre správnu interpretáciu § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v časti zrušenia, resp. zmeny nezákonného rozhodnutia je potrebné splnenie tejto podmienky vykladať extenzívne. Zmyslu a účelu tohto ustanovenia zodpovedá výklad, podľa ktorého rovnaké dôsledky ako zrušenie, resp. zmena nezákonného rozhodnutia o treste, ochrannom opatrení alebo rozhodnutia o väzbe má tiež rozhodnutie o oslobodení spod obžaloby z dôvodov podľa § 285 písm. a), b) alebo c) Trestného poriadku, čo znamená, že v konaní pred súdom sa nepotvrdilo, že by sa stal skutok uvedený v obžalobe alebo, že by skutok bol trestným činom, prípadne, že by ho spáchal obžalovaný a zakladá to nezákonnosť rozhodnutí o vznesení obvinenia, ktorých dôsledkom následne bolo samotné podania obžaloby. Danosť nezákonnosti rozhodnutia sa nemusí prejaviť na začiatku trestného stíhania, prípadne v čase podania obžaloby, ale môže byť zistená a konštatovaná až v konečnom rozhodnutí v konaní pred súdom, avšak ani uvedená skutočnosť štát nezbavuje zodpovednosti za škodu, ktorá v dôsledku takéhoto zistenia (napr. oslobodzujúcim rozsudkom) dotknutému subjektu vznikla a ktorá sa v takom prípade primárne odvíja od príslušného rozhodnutia, počnúc ktorým bolo trestné stíhanie vedené voči konkrétnej osobe, t.j.

od uznesenia o vznesení obvinenia. Na takýto prípad je potom potrebné aplikovať právnu úpravu, ktorá je danému prípadu najbližšia, a to úpravu zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím.

89. Aplikujúc uvedené závery na skutkový stav uvedeného konania je zrejmé, že uznesenie, ktorým bolo žalobkyni vznesené obvinenie pre spáchanie trestného činu, pričom trestné konanie skončilo právoplatným oslobodením žalobkyne spod obžaloby bolo nezákonným rozhodnutím, za ktoré objektívne štát nesie zodpovednosť a ktoré žalobkyni založilo nárok na náhradu škody vrátane nemajetkovej ujmy. Vychádzajúc z uvedeného súd konštatoval, že bol splnený prvý predpoklad pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, a to existencia nezákonného rozhodnutia, ktorým bolo uznesenie o vznesení obvinenia žalobkyni.

90. Čo sa týka druhého predpokladu zodpovednosti štátu za škodu, a to vzniku ujmy, súd uvádza nasledovné.

91. Vo vzťahu k nároku žalobkyne titulom nemajetkovej ujmy, a teda splneniu ďalšieho predpokladu – vzniku ujmy, súd konštatuje, že každé trestné stíhanie je vždy závažným zásahom do slobody jednotlivca a vyvoláva negatívny dopad na spoločenský a osobný život stíhanej osoby, ako aj na jej zdravie a je spôsobilé bez ďalšieho vyvolať vznik nemajetkovej ujmy, o to viac, ak sa preukáže, že od počiatku bolo takéto trestné stíhanie nezákonné, tak ako to bolo v prípade žalobkyne. Aj v prípade žalobkyne súd konštatuje, že už len samotné trestné stíhanie bolo spôsobilé vyvolať u žalobkyne ako u stíhanej osoby traumu, pocity frustrácie a zanechať negatívne následky na jej psychickom zdraví. Žalobkyňa naviac v rámci konania poukazovala na to, že jej ujma bola väčšia ako štandardne pociťovaná nemajetková ujma z titulu trestného stíhania, a to s prihliadnutím na jej rodinné pomery, súvisiace s maloletým synom, ktorý trpí viacerými závažnými zdravotnými diagnózami, vyžadujúcimi si špecifický prístup výchovy a starostlivosti ako aj vzhľadom na jej zamestnanie – prácu v štátnom sektore, ktoré bolo v dôsledku vedenia trestného stíhania ohrozené.

92. Súd nemohol v súvislosti so vznikom nemajetkovej ujmy na strane žalobkyne prisvedčiť argumentom žalovaného, že súd v pôvodnom rozsudku vynesenom v predmetnej veci v čase spoločného prejednávania škody a ujmy v spoločnom konaní z titulu výlučne nesprávneho úradného postupu civilného súdu nevzhliadol na strane žalobkyne vznik nemajetkovej ujmy odôvodňujúci finančné odškodnenie, čo by malo byť rozhodným aj pre posúdenie v tomto konaní po vrátení veci odvolacím súdom.

93. Súd v pôvodnom rozsudku vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia titulu vzniku nemajetkovej ujmy, ktorým mal byť nesprávny úradný postup civilného súdu ako príčiny vzniku následku v podobe nemajetkovej ujmy. Za zmeneného, a teda správneho právneho posúdenia veci, záväzne daného odvolacím súdom, vrátane skutkového odôvodnenia tohto nároku žalobkyňou na podklade nezákonného uznesenia o vznesení obvinenia súd konštatuje, že príčinou nemajetkovej ujmy žalobkyne je nezákonné uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré v zmysle ustálenej súdnej praxe a právnych názorov najvyšších súdnych autorít, vrátane ustálenej rozhodovacej praxe súdov spôsobuje nemajetkovú ujmu v súkromnej sfére jednotlivca, hodnú práve finančného odškodnenia.

94. S ohľadom na uvedené na podklade záväzného právneho posúdenia titulu nemajetkovej ujmy – nezákonného uznesenia o vznesení obvinenia súd nemohol v danom prípade dospieť k inému záveru, ako tomu, že toto rozhodnutie spôsobilo v sfére žalobkyne vznik nemajetkovej ujmy, ktorý je nutné finančne odškodniť.

95. Základ nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, a to práve nemajetkovej ujmy v peniazoch u žalobkyne mal teda súd za daný.

96. Vznik majetkovej škody na strane žalobkyne z titulu nákladov na právne zastupovanie – obhajobu v trestnom konaní, bol v konaní preukázaný dôkazmi, pripojením trestného spisu N. B. C. G. sp. zn.: XX/XX/XXXX, z ktorého vyplynuli jednotlivé úkony právneho zastúpenia – obhajoby žalobkyne v trestnom konaní, ďalej vyúčtovaním úkonov obhajoby právnou zástupkyňou – obhajkyňou žalobkyne a príjmovými pokladničnými dokladmi, ktoré žalobkyňa predložila a ktorými preukázala, že z jej strany skutočne došlo k úhrade odmeny právnej zástupkyni za zastupovanie – obhajobu v uvedenom trestnom konaní.

97. Čo sa týka námietok žalovaného proti predmetným dôkazom, nesúlad vyúčtovaní predložených žalobkyňou bol žalobkyňou dostatočným spôsobom v konaní vysvetlený, keď pochybenie vo vyúčtovaní bolo spôsobené nesprávnym uvedením a zápočtom záloh vyplatených žalobkyňou. Predmetné vysvetlenie považoval súd za presvedčivé a dostatočné pre prijatie záveru o existencii vyúčtovania právnych služieb obhajkyňou žalobkyne, pričom predmetnú chybu, ktorej vysvetlenie zároveň potvrdzujú aj pokladničné doklady predložené žalobkyňou súd nepovažoval za skutočnosť, ktorá by mala vzbudzovať pochybnosti o dôveryhodnosti týchto dôkazov, ako sa toho domáhal žalovaný.

98. Žalovaný vytýkal príjmovým pokladničným dokladom predloženým žalobkyňou, že tieto nie sú dostatočným dôkazom o vzniku škody, a to z toho dôvodu, že z nich nie je zrejmé, aké úkony mali byť zo strany žalobkyne platbami uhrádzané a nie je z nich možné ustáliť základ vzniku trov a ich účelnosť.

99. Konajúci súd sa s uvedenou argumentáciou žalovanej nestotožnil.

100. Pre účely vzniku škody – majetkovej ujmy na strane žalobkyne súd zohľadnil kontext dôkazov, ktoré v konaní predložila. Z hľadiska vzniku majetkovej ujmy na strane žalobkyne je rozhodným skutočnosť, že majetok žalobkyne sa zmenšil o peňažné prostriedky vynaložené na účely právneho zastúpenia – obhajoby v trestnom konaní, čo žalobkyňa preukázala príjmovými pokladničnými dokladmi. Rozpis úkonov právnej služby, ktoré boli hradené zo strany žalobkyne jej obhajkyni v priebehu trestného konania, ako aj výška tarifnej odmeny za tieto úkony sú uvedené v predloženom finálnom vyúčtovaní. Tieto boli hradené jednotlivými platbami počas poskytovania právnych služieb a ich dorovnanie bolo vykonané na základe vyúčtovania po skončení obhajoby. Súd nevzhliada v uvedenom postupe úhrady za poskytovanie právnych služieb žiadnu nezrovnalosť, ani neurčitosť a tento postup považuje za súladný aj so zákonom o advokácii.

101. Súd však vo vzťahu ku majetkovej škode na strane žalobkyne zohľadnil obranu žalovaného, že dôkaz o úkonoch právnej služby (poradách) žalobkyňa v konaní nepredložila včas.

102. Žalobkyňa mala možnosť predložiť dôkaz o poradách so svojou právnou zástupkyňou ako úkonoch právnej služby už od doručenia obrany žalovaného, ktoré bolo doručené jej právnej zástupkyni ešte v novembri 2021, následne na vyjadrenie bola vyzývaná súdom dňa 5.10.2022, bola jej uložená povinnosť sa vyjadriť na pojednávaní dňa 27.10.2022 a tento dôkaz nepredložila ani na tieto výzvy, ani v podaní zo dňa 8.12.2022, ani na ďalšiu výzvu súdu zo dňa 19.12.2022, ani vo vyjadrení zo dňa 5.1.2023, pričom tento dôkaz predložila až dňa 23.6.2023 a keďže ide o dôkaz o úkonoch právnej služby z obdobia rokov 2011 – 2014, je zrejmé, že tento dôkaz žalobkyňa mohla predložiť skôr, pokiaľ by bola konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

103. Súd v súlade so zásadou sudcovskej koncentrácie konania neprihliadol na tento dôkaz, nakoľko ho považoval za nepredložený včas a úkony právnej služby – porady žalobkyne s jej právnou zástupkyňou, ktorých uskutočnenie bolo zo strany žalovaného namietané, preto považoval za nepreukázané úkony právnej služby.

104. Základ nároku na náhradu majetkovej škody mal teda súd na strane žalobkyne taktiež za daný.

105. Príčinnú súvislosť ako posledný predpoklad vyvodenia zodpovednosti žalovaného voči žalobkyni súd posudzoval v súlade s ustálenou judikatúrou, na ktorú odkazoval vo svojom zrušujúcom rozhodnutí odvolací súd.

106. Príčinná súvislosť je otázkou skutkovou, jej existenciu zisťuje súd, ktorý s ohľadom na konkrétne okolnosti veci zisťuje, či medzi ujmou a jej príčinou príčinná súvislosť existuje. Podľa teórie tzv. adekvátnej príčinnej súvislosti platí, že príčinná súvislosť je daná vtedy, ak je škoda podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu veci a skúseností adekvátnym dôsledkom protiprávneho úkonu, pričom súčasne musí byť preukázané, že škoda by bez tejto príčiny nebola nastala.

107. Ako vyplýva z vyššie citovanej ustálenej judikatúry najvyšších súdnych autorít, danosť nezákonnosti rozhodnutia o vznesení obvinenia sa nemusí prejaviť na začiatku trestného stíhania, prípadne v čase podania obžaloby, ale môže byť zistená a konštatovaná až v konečnom rozhodnutí v konaní pred súdom, avšak ani uvedená skutočnosť štát nezbavuje zodpovednosti za škodu, ktorá v dôsledku

takéhoto zistenia (napr. oslobodzujúcim rozsudkom) dotknutému subjektu vznikla a ktorá sa v takom prípade primárne odvíja od príslušného rozhodnutia, počnúc ktorým bolo trestné stíhanie vedené voči konkrétnej osobe, t.j. od uznesenia o vznesení obvinenia. Z uvedeného vyplýva, že nie je pre posúdenie zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným uznesením o vznesení obvinenia smerodajným, či N. v rámci prípravného konania o nezákonnosti tohto rozhodnutia vedeli, smerodajným je len výsledok konania, a teda skutočnosť, že k odsúdeniu osoby, vo vzťahu ku ktorej sa začalo a viedlo trestné konanie, nedošlo.

108. S prihliadnutím na uvedené súd zastáva názor, že obrana žalovaného v konaní, spočívajúca v tvrdení, že zodpovednosť štátu má vylučovať skutočnosť, že N. v trestnom konaní nemajú možnosť preskúmavať správnosť doložky právoplatnosti súdneho rozhodnutia (s poukazom na rozhodnutie Veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. XXXXX/X/XXXX publikované pod č. R 77/2021), že toto oprávnenie má len súd nemá pre účely posudzovania existencie príčinnej súvislosti relevanciu.

109. Pre účely vyvodenia zodpovednosti štátu za nezákonné trestné stíhanie je irelevantný moment zistenia tejto nezákonnosti, či je to štádium konania pred N. alebo až pred súdom, relevantnou je len skutočnosť, že v závere súd vyniesol oslobodzujúci rozsudok.

110. Na základe uvedeného súd vzhliadol ako naplnenú aj poslednú podmienku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú žalobkyni, a to príčinnú súvislosť medzi vznikom ujmy na jej strane (majetkovej aj nemajetkovej) a jej príčiny, ktorou bolo nezákonné uznesenie o vznesení obvinenia, keďže trestné konanie voči žalobkyni skončilo oslobodením spod obžaloby.

111. Nakoľko mal súd za preukázané splnenie všetkých predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú žalobkyni, v ďalšom sa zaoberal posúdením výšky uplatnených nárokov.

Výška odškodnenia

112. Čo sa týka výšky uplatneného nároku z titulu majetkovej ujmy – škody, súd sa venoval jednotlivým úkonom špecifikovaným zo strany žalobkyne, a to z hľadiska unesenia dôkazného bremena vo vzťahu k ich uskutočneniu, ako aj k vyčíslenej výške odmeny za tieto úkony ako špecifickej škody uplatnenej v tomto konaní.

113. V trestnom konaní vedenom proti žalobkyni pod č. XX/XX/XXXX súd vzhliadol ako preukázané a účelné úkony právnej služby nasledovné úkony:
- Úkon zo dňa 25.3.2010 – prevzatie a príprava zastupovania + prvá porada 13:00 – 15:00 v hodnote XX,XX Eur, ktorý žalovaná nerozporovala,
- Úkon zo dňa 26.3.2010 – sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia v hodnote XX,XX Eur, ktorý úkon žalovaná nerozporovala,
- Úkon zo dňa 16.4.2010 – výsluch v hodnote XX,XX Eur, ktorý žalovaná nerozporovala,
- Úkon zo dňa 16.8.2010 – výsluchy svedkov v hodnote XX,XX Eur, ktorý žalovaná nerozporovala,
- Úkon zo dňa 8.9.2010 – podanie v hodnote XX,XX Eur, ktorý žalovaná nerozporovala,
- Úkon zo dňa 10.9.2010 – výsluchy svedkov v hodnote XX,XX Eur, ktoré žalovaná nerozporovala,
- Úkon zo dňa 22.9.2010 – štúdium spisu v hodnote XX,XX Eur, ktorý žalovaná nerozporovala,
- Úkon zo dňa 28.10.2010 – výsluchy svedkov v hodnote XX,XX Eur, ktoré žalovaná nerozporovala,
- Úkon zo dňa 29.10.2010 – výsluchy svedkov v hodnote XX,XX Eur, ktoré žalovaná nerozporovala,
- Úkon zo dňa 13.12.2010 – štúdium spisu v hodnote XX,XX Eur, ktoré žalovaná nerozporovala,
- Úkon zo dňa 17.2.2011 – odpor proti trestnému rozkazu v hodnote XX,XX Eur, ktorý žalovaná nerozporovala,
- Úkon zo dňa 12.4.2011 – podanie v hodnote XX,XX Eur, ktorý úkon žalovaná nerozporovala,
- Úkon zo dňa 28.4.2011 – prvé hlavné pojednávanie, pričom súd zohľadnil námietku žalovanej, že za tento úkon nemožno priznať náhradu škody vo výške XXX,XX Eur, ale len vo výške XXX,XX Eur a to v súlade s ust. § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z., kde samotné hlavné pojednávanie trvalo od 8:30 – 14:40, t.j. 6 skončených hodín, čiže 3x po 2 skončené hodiny,
- Úkon zo dňa 9.6.2011 – podanie v hodnote XX,XX Eur, ktorý žalovaná nerozporovala,
- Úkon zo dňa 29.9.2011 – hlavné pojednávanie v hodnote XX,XX Eur, ktoré žalovaná nerozporovala,
- Úkon zo dňa 29.5.2012 – hlavné pojednávanie v hodnote XX,XX Eur, ktoré žalovaná nerozporovala,

- Úkon zo dňa 29.5.2012 – podanie vo veci v hodnote XX,XX Eur, ktoré žalovaná nerozporovala,
- Úkon zo dňa 13.9.2012 – hlavné pojednávanie v hodnote XX,XX Eur, ktoré žalovaná nerozporovala,
- Úkon zo dňa 14.2.2013 – hlavné pojednávanie, kde súd akceptoval námietku žalovanej, že nárok je možné priznať len vo výške XX,XX Eur, a to v súlade s ust. § 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z., nakoľko predmetné hlavné pojednávanie bolo odročené bez prejednania veci, preto za neho patrí odmena len vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny,
- Úkon zo dňa 9.4.2013 – hlavné pojednávanie, kde súd akceptoval námietku žalovanej, že nárok je možné priznať len vo výške XX,XX Eur, a to v súlade s ust. § 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z., nakoľko predmetné hlavné pojednávanie bolo odročené bez prejednania veci, preto za neho patrí odmena len vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny,
- Úkon zo dňa 10.10.2013 – hlavné pojednávanie, kde súd akceptoval námietku žalovanej, že nárok je možné priznať len vo výške XX,XX Eur, a to v súlade s ust. § 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z., nakoľko predmetné hlavné pojednávanie bolo odročené bez prejednania veci, preto za neho patrí odmena len vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny, pričom zároveň akceptoval námietku žalovanej, že s účinnosťou od 1.7.2013 sa zmenil spôsob výpočtu základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta v trestnom konaní, pričom výpočet nároku žalobkyne uvedenú zmenu nereflektoval,
- Úkon zo dňa 10.10.2013 – podanie, kde súd akceptoval námietku žalovanej, že s účinnosťou od 1.7.2013 sa zmenil spôsob výpočtu základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta v trestnom konaní, pričom výpočet nároku žalobkyne uvedenú zmenu nereflektoval, preto je možné ho priznať len vo výške XX,XX Eur,
- Úkon zo dňa 28.11.2013 – podanie vo veci, kde súd nezohľadnil námietku žalovanej, že za tento úkon nie je možné uznať vo výške XX,XX Eur, ale len vo výške XX,XX Eur v súlade s ust. § 14 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., nakoľko v danom podaní nešlo o návrh na zabezpečenie dôkazu, za ktorý patrí odmena len vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny, ale návrh na vykonanie dokazovania, ktorý nie je možné považovať za návrh na zabezpečenie dôkazu, a za tento úkon patrí odmena vo výške 1/12 tarifnej odmeny podľa § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. ako za úkon – podanie na súd, a priznal teda za tento úkon žalobkyni sumu vo výške XX,XX Eur,
- Úkon zo dňa 28.1.2014 – hlavné pojednávanie, ktoré bolo odročené bez prejednania veci, preto súd akceptoval námietku žalovanej, že za tento úkon je možné priznať škodu len vo výške XX,XX Eur podľa ust. § 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.,
- Úkon zo dňa 6.8.2014 – podanie v hodnote XX,XX Eur, ktoré žalovaná nerozporovala,
- Úkon zo dňa 21.10.2014 – hlavné pojednávanie, kde súd akceptoval námietku žalovanej, že za tento úkon je možné v súlade s ust. § 1 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. priznať len škodu vo výške XX,XX Eur.

114. Z úkonov vyčíslených žalobkyňou za zastupovanie v trestnom konaní vedenom proti jej osobe súd neuznal škodu za tieto úkony:
- Úkon zo dňa 15.4.2010 – porada v hodnote XX,XX Eur, nakoľko súdu nebola preukázané jej uskutočnenie,
- Úkon zo dňa 7.9.2010 – porada v hodnote XX,XX Eur, nakoľko súdu nebola preukázané jej uskutočnenie,
- Úkon zo dňa 9.9.2010 – výsluchy svedkov v hodnote XX,XX Eur, nakoľko v pripojenom spise sa nenachádza záznam o uvedenom výsluchu, a žalobkyňa tento súdu nepreukázala,
- Úkon zo dňa 14.9.2010 – porada v hodnote XXX,XX Eur, nakoľko súdu nebola preukázané jej uskutočnenie,
- Úkon zo dňa 12.10.2010 – porada v hodnote XX,XX Eur, nakoľko súdu nebola preukázané jej uskutočnenie,
- Úkon zo dňa 29.10.2010 – porada v hodnote XX,XX Eur, nakoľko súdu nebola preukázané jej uskutočnenie,
- Úkon zo dňa 2.11.2010 – štúdium spisu v hodnote XX,XX Eur, nakoľko v pripojenom trestnom spise nie je záznam o štúdiu spisu zo strany právnej zástupkyne žalobkyne v daný deň, uskutočnenie tohto úkonu teda žalobkyňa nepreukázala,
- Úkon zo dňa 10.11.2010 – výsluch svedkov v hodnote XX,XX Eur, nakoľko v pripojenom spise sa nenachádza záznam o uvedenom výsluchu a žalobkyňa tento súdu nepreukázala,
- Úkon zo dňa 11.11.2010 – štúdium spisu v hodnote XX,XX Eur, nakoľko v pripojenom trestnom spise nie je záznam o štúdiu spisu zo strany právnej zástupkyne žalobkyne v daný deň, uskutočnenie tohto úkonu teda žalobkyňa nepreukázala,
- Úkon zo dňa 17.2.2011 – porada v hodnote XXX,XX Eur, nakoľko súdu nebola preukázané jej uskutočnenie,

- Úkon zo dňa 14.4.2011 – podanie v hodnote XX,XX Eur, nakoľko ide o duplicitu podania zo dňa 12.4.2011, za ktorý úkon súd žalobkyni náhradu škody priznal,
- Úkon zo dňa 27.4.2011 – porada v hodnote XXX,XX Eur, nakoľko súdu nebola preukázané jej uskutočnenie,
- Úkon zo dňa 7.6.2011 – porada v hodnote XX,XX Eur, nakoľko súdu nebola preukázané jej uskutočnenie,
- Úkon zo dňa 28.6.2011 – podanie v hodnote XX,XX Eur, nakoľko ide o duplicitu podania zo dňa 9.6.2011, za ktorý úkon súd žalobkyni náhradu škody priznal,
- Úkon zo dňa 28.9.2011 – porada v hodnote XX,XX Eur, nakoľko súdu nebola preukázané jej uskutočnenie,
- Úkon zo dňa 25.5.2012 – podanie v hodnote XX,XX Eur, nakoľko sa v pripojenom spise podanie s uvedeným dátumom nenachádza, žalobkyňa teda nepreukázala jeho uskutočnenie,
- Úkon zo dňa 29.5.2012 – porada v hodnote XXX,- Eur, nakoľko súdu nebola preukázané jej uskutočnenie,
- Úkon zo dňa 28.1.2013 – porada v hodnote XX,- Eur, nakoľko súdu nebola preukázané jej uskutočnenie,
- Úkon zo dňa 29.1.2013 – hlavné pojednávanie v hodnote XX,XX Eur, nakoľko podľa zápisnice o predmetnom pojednávaní na čl. 580 – 581 v pripojenom trestnom spise je zrejmé, že predmetné hlavné pojednávanie sa neuskutočnilo a právna zástupkyňa žalobkyne bola telefonicky odvolaná, teda sa pojednávania nezúčastnila,
- Úkon zo dňa 13.2.2013 – porada v hodnote XX,- Eur, nakoľko súdu nebola preukázané jej uskutočnenie,
- Úkon zo dňa 28.5.2013 – porada v hodnote XX,XX Eur, nakoľko súdu nebola preukázané jej uskutočnenie,
- Úkon zo dňa 29.5.2013 – hlavné pojednávanie v hodnote XX,XX Eur, nakoľko v spise sa nenachádza zápisnica o uvedenom úkone, pričom zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 9.4.2013 na čl. 595 – 597 vyplýva, že hlavné pojednávanie bolo odročené na dňa 4.6.2013, teda v máji sa hlavné pojednávanie nekonalo,
- Úkon zo dňa 4.6.2013 – hlavné pojednávanie v hodnote XX,XX Eur, nakoľko zo zápisnice o tomto hlavnom pojednávaní v pripojenom trestnom spise na čl. 603 – 604 je zrejmé, že právna zástupkyňa žalobkyne sa na predmenom hlavnom pojednávaní nezúčastnila, ospravedlnila svoju neúčasť,
- Úkon zo dňa 2.10.2013 – porada v hodnote XX,- Eur, nakoľko súdu nebola preukázané jej uskutočnenie,
- Úkon zo dňa 20.11.2013 – porada v hodnote XXX,XX Eur, nakoľko súdu nebola preukázané jej uskutočnenie,
- Úkon zo dňa 28.11.2013 – hlavné pojednávanie v hodnote XX,XX Eur, nakoľko zo zápisnice o hlavnom pojednávaní na čl. 640 – 641 v pripojenom trestnom spise je zrejmé, že právna zástupkyňa žalobkyne sa na predmetnom pojednávaní nezúčastnila,
- Úkon zo dňa 24.1.2014 – porada v hodnote XX,- Eur, nakoľko súdu nebola preukázané jej uskutočnenie,
- Úkon zo dňa 20.10.2014 – porada v hodnote XXX,XX Eur, nakoľko súdu nebola preukázané jej uskutočnenie.

115. Náhradu škody vo výške odmeny za úkony právnej služby v trestnom konaní vzhliadol súd ako odôvodnenú a preukázanú vo výške X XXX,XX Eur.

116. Žalobkyňa si v konaní uplatnila aj nárok na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, a to vo výške X XXX,- Eur.

117. Svoj nárok odôvodňovala tým, že v dôsledku trestného konania, ktoré sa voči jej osobe viedlo 55 mesiacov (od 3/2010 do 10/2014) bolo poškodené jej E. A. a hrozilo jej F. T. T., bolo ohrozené jej sociálneho postavenia, ako aj jej A. E., o ktoré sa osobne starala, nakoľko v prípade straty zamestnania by ostala s E. I. F., celá situácia v zamestnaní bola pre ňu traumatizujúca, čo v spojení s náročnou starostlivosťou o dieťa B. F. H. H. H. B. vyvolalo neprimeranú psychickú záťaž, v zamestnaní bola poškodená jej vážnosť, nakoľko celá situácia vyvolávala v očiach jej kolegov posmešky a šuškanie a dlhodobý stres vyvolaný niekoľkoročným trestným stíhaním spojený s reálnou hrozbou F. T. T. viedol k tomu, že sa utiahla do seba a vyhýbala sa kolegom. Konajúci súd z dôkazov nachádzajúcich sa v pripojenom spise, lekárskych správ nachádzajúcich sa vo vyšetrovacom spise N. F. C. G. pod č. ČVS:

N./X-XXX-XX-XXXX mal za preukázané, že žalobkyňa bola rozvedená a žila sama s A. E., synom F. I., ktorý má T. T. F. J. B. U. B., inú ako v prípade detí I. Q. T. F.. Konajúci súd mal z pripojeného trestného spisu N. B. C. G. sp. zn.: XX/XX/XXXX za preukázané, že zamestnávateľ žalobkyne sa pravidelne písomne informoval o stave vedeného trestného konania, o. i. žiadosťami na čl. 497, 512, 531, 578, 588, 606a a 658 pripojeného trestného spisu, pričom predmetné žiadosti boli koncipované v tom zmysle, že informácie o výsledku trestného stíhania sú pre zamestnávateľa žalobkyne potrebné z toho dôvodu, že A. I. F. F. B. M. F. podľa ust. § 52 zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

118. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení dospel konajúci súd k záveru, že žalobkyňa nepochybne žila počas vedenia trestného konania v odôvodnenej obave o svoj budúci príjem, žila v strachu o stratu zamestnania, čo sa zrejme muselo odzrkadliť aj na jej psychickom stave, ktorý následne musel ovplyvňovať aj jej správanie voči jej synovi, pre ktorého takéto vypäté prostredie s ohľadom na jeho E. určite nebolo vyhovujúce. Je zrejmé, že nezákonné 4,5 roka trvajúce trestné konanie vedené voči žalobkyni, ktoré mohlo mať za následok stratu D. T. a T. N. D. K. na žalobkyňu muselo vplývať negatívne.

119. Konajúci súd teda prihliadol na to, že žalobkyňa bola v rozhodnom čase N. A. A. B., ktorý má T. T. F., ktorého starostlivosť si vyžadovala vyššiu mieru potreby psychickej pohody a rovnováhy matky, prihliadol na psychický tlak, stres a strach, v ktorom sa žalobkyňa počas trvania trestného konania nachádzala a ktorá psychická nepohoda sa nepochybne prenášala aj do rodinného života žalobkyne a jej A. B.. Súd taktiež prihliadol na dĺžku trvania nezákonného trestného stíhania voči žalobkyni v trvaní 4,5 roka, prihliadol na to, že žalobkyňa pracuje ako M. T., C. E., t. j. s určitým spoločenským postavením, ktoré určite bolo vedeným trestným konaním narušené.

120. Na druhej strane však konajúci súd prihliadol aj na to, že trestné stíhanie bolo voči žalobkyni vedené neväzobne, nebola teda obmedzená na osobnej slobode, taktiež prihliadol aj na skutočnosť, že so žalobkyňou v dôsledku vedeného trestného stíhania nebol skončený M. F., teda o svoj zdroj príjmu reálne neprišla a zároveň v konaní nebolo preukázané, že by zdravotný stav jej samej, resp. jej A. E. bol v dôsledku vedeného trestného stíhania značne, neodvrátiteľne, či inak zhoršený.

121. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení, ako aj s prihliadnutím na závery ustálenej judikatúry najvyšších súdnych autorít, podľa ktorých nezákonné vedenie trestného stíhania spôsobuje vznik nemajetkovej ujmy hodný finančného odškodnenia, dospel k záveru, že vedenie trestného stíhania voči žalobkyni nepochybne malo následky v jej súkromnom živote (strach, stres, psychické vypätie) aj spoločenskom uplatnení (odsudzovanie zo strany kolegov v práci), vedenie trestného stíhania proti žalobkyni bolo nepochybne zásahom do jej osobnostných práv, bolo preukázané, že vzhľadom na jej rodinné pomery bola ujma v jej súkromnom živote značnejšia s ohľadom na spolužitie a starostlivosť o A. B. so závažnými zdravotnými problémami, na druhej strane však nebolo preukázané, že by boli žalobkyni spôsobené také následky, ktoré by boli nezvratné, resp. ťažko zvrátiteľné (strata zamestnania, závažné zhoršenie zdravotného stavu žalobkyne, alebo členov jej rodiny).

122. Pri posudzovaní nemajetkovej ujmy žalobkyne súd vychádzal aj z rozhodnutí súdov v obdobných veciach.

123. Napríklad Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. XXX/XXX/XXXX zo dňa 11.6.2024 priznal žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške X XXX,- Eur za nezákonné trestné stíhanie v trvaní 2 rokov, teda 24 mesiacov, čo predstavuje nemajetkovú ujmu vo výške XXX,XX Eur za mesiac nezákonného trestného stíhania. Ďalej Krajský súd v Košiciach rozsudkom vydaným v konaní vedenom pod sp. zn. XXX/XX/XXXX dňa 19.3.2024 potvrdil rozsudok bývalého N. B. C. G., ktorým tento priznal strane žalobcu náhradu nemajetkovej ujmy vo výške X XXX,- Eur za 3,5 roka nezákonného trestného stíhania, teda za 42 mesiacov, čo za jeden mesiac trestného stíhania predstavuje sumu vo výške XX,XX eur. Ďalej Krajský súd v Košiciach rozsudkom vydaným v konaní vedenom pod sp. zn. XXX/XXX/XXXX dňa 7.8.2024 potvrdil rozsudok A. B. C., ktorý priznal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške X XXX,- Eur za 3,3 roka nezákonného trestného stíhania, čo je 39 mesiacov, a čo predstavuje nemajetkovú ujmu za jeden mesiac trestného stíhania vo výške XXX,XX eur.

124. Zohľadniac dĺžku nezákonného trestného stíhania vedeného proti žalobkyni v trvaní 55 mesiacov, výšku hroziaceho trestu odňatia slobody (1 – 5 rokov), skutočnosť, že žalobkyňa nebol stíhaná väzobne, ani obmedzená na osobnej slobode, hroziacu stratu príjmu pre možné skončenia zamestnania – M. F. U. E. P., súd uvážil, že bol preukázaný zásah v rámci morálnej, rodinnej a súkromnej sféry žalobkyne deštruktívnejšie než je obvyklé (vzhľadom na spolužitie a starostlivosť o A. B. B. T. T. F. H. M. T. J. B. I.), s prihliadnutím však na skutočnosť, že nebol preukázaný žiadny nezvratný následok na zdravotnom stave žalobkyne, jej rodinných príslušníkov, ako ani v jej pracovnom živote a zohľadniac aj prax odvolacieho súdu – Krajského súdu v Košiciach súd dospel k záveru, že žalobkyňou požadovaná výška nemajetkovej ujmy v rozsahu X XXX,- Eur za nezákonné trestné stíhanie, čo pri danej dĺžke trestného konania predstavuje sumu XX,XX Eur za mesiac nezákonného trestného stíhania je adekvátna týmto okolnostiam a priznal žalobkyni nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v ňou požadovanej výške X XXX,- Eur, ktorú považoval za primeranú, tzn. vo výške nad rámec maximálnej výšky náhrady, ktorou je 10 násobok sumy mesačnej minimálnej mzdy v roku 2010 (10x 307,70 Eur, dokopy 3 077,- Eur), podľa § 5 ods. 1 zákona č. 215/2006 Z. z., ktorú by bolo možné priznať obetiam trestných činov znásilnenia, sexuálneho násilia alebo sexuálneho zneužívania, zároveň však neprekročil celkovú sumu odškodnenia poskytovanú podľa tohto zákona, ktorá nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok minimálnej mzdy (50x 307,70 Eur, dokopy 15 385,- Eur).

Paričná lehota

125. Podľa ustanovenia § 232 ods. 3 CSP platí, že lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

126. Rozsudky, ktoré ukladajú určitú povinnosť, sú zásadne vykonateľné, len čo uplynie lehota na plnenie. Lehota na plnenie je stanovená v odseku 3 tohto ustanovenia a zásadne tvorí tri dni. Len v odôvodnených prípadoch môže súd určiť lehotu dlhšiu, kratšia lehota prípustná nebude. Dlhšiu lehotu súd stanoví podľa okolností daného prípadu.

127. Žalovaný v konaní uviedol, že v prípade, ak bude zaviazaný rozhodnutím súdu na plnenie v prospech žalobkyne, žiada o určenie dlhšej paričnej lehoty, a to vzhľadom na náročné administratívno-technické postupy na L. F. B..

128. Konajúci súd posúdil žiadosť žalovaného vyplývajúcu z jeho procesného oprávnenia žiadať dlhšiu paričnú lehotu v kontexte procesného práva žalobkyne na plnenie v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a dospel k záveru, že zabezpečenie plnenia L. F. B. ako ústredným štátnym orgánom nepochybne podlieha zložitým administratívnym a technickým postupom, v porovnaní s plnením napr. fyzickou osobou a zároveň, predĺženie paričnej lehoty z 3 na 30 dní nebude predstavovať zásah do práv žalobkyne nad mieru primeranú týmto okolnostiam.

129. S ohľadom na uvedené súd vyhovel žiadosti žalovaného a určil lehotu na plnenie na 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Náhrada trov konania

130. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP platí, že súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

131. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP platí, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

132. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP platí, že o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

133. O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona tak, že vo vzťahu k nároku na náhradu škody, kde bola žalobkyňa s uplatneným nárokom vo výške 4 068,50 Eur úspešná len v časti 1 656,06 Eur, t.j. v rozsahu 40,70 %, súd priznal žalovanému ako úspešnejšej strane sporu nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k nároku na náhradu škody voči žalobkyni v rozsahu 18,60% (100% - úspech žalobkyne 40,70% - neúspech žalovaného 40,70%).

134. Vo vzťahu k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy súd prihliadol na to, že v konaní bolo nepochybne preukázané, že žalobkyni bola nezákonným rozhodnutím spôsobená ujma, čo možno považovať za úspech žalobkyne v základe nároku, a naviac bola žalobkyňa s nárokom úspešná aj vo vzťahu k uplatnenej výške.

135. Na základe uvedeného súd aplikujúc zásadu úspechu podľa ust. § 255 ods. 1 CSP rozhodol tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k nároku na náhradu nemajetkovej ujme v rozsahu 100% z priznanej výšky nemajetkovej ujmy.

136. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP platí, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia, len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 127 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP len tým, že :
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch v exekučnom konaní.